

[Den midlertidige formand.]

valgt *Skytte*, til første næstformand *Grete Hækkerup*, til anden næstformand *Hanne Budtz*, til tredje næstformand *From* og til fjerde næstformand *Morten Lange*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 6 tingssekretærer.

Formanden: I henhold til gruppernes indstilling er følgende medlemmer valgt: *K. J. Mortensen*, *Søren B. Jørgensen*, *Arne Larsen*, *Bo Kristensen*, *Kofoed* og *Ole Vig Jensen*.

Tinget er hermed sat.

For mit vedkommende takker jeg for den tillid, tinget har vist mig ved at genvælge mig til at lede arbejdet her i tinget; jeg skal bestræbe mig på efter bedste evne at opfylde de pligter, der påhviler mig som tingets formand.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til statsministeren, for at han kan afgive en erklæring.

Statsministeren (J. O. Krag): Et nyt folketingsår tager i dag sin praktiske begyndelse. Udfaldet af valget den 21. september 1971 har som sin naturlige parlamentariske konsekvens ført til dannelse af en ny regering — den regering, der i dag fremstiller sig for tinget, fast besluttet på at føre udviklingen her i landet ind i et positivt spor.

Den erklæring, jeg skal afgive, vil samle sig om en række hovedpunkter. En del af de forslag, regeringen forbereder, vil komme hurtigt, andre vil kræve længere forberedelse eller må vente, indtil de mest påtrængende opgaver er løst. Regeringen har fundet det nødvendigt nu at afstå fra at give en mere detaljeret oversigt over de foranstaltninger, man vil søge gennemført eller påbegyndt i folketingsårets løb.

Det er regeringens opfattelse, at der nu

må tilvejebringes den nødvendige fasthed og orden i landets økonomi. Regeringen har en ubetinget vilje hertil og appellerer til folketingets medvirken.

Dette betyder ikke, at reformpolitikken lægges til side. Der er reformer, hvis påbegyndelse ikke kan vente — og der er reformer, som ikke er økonomisk belastende. Det afgørende for folketing som for regering må være at få lagt et handlingsprogram, at sikre en styring af udviklingen.

Det er af afgørende betydning, at der fortsat kan tilvejebringes bred enighed om dansk udenrigspolitik.

Udviklingen i Europa er i første række præget af de fremadskridende normaliseringsbestræbelser omkring Tysklands- og Berlinproblemerne. I den store verdenssammenhæng er USAs kontakter med Kina og Sovjetunionen, krigsnedtrapningen i Vietnam og forhandlingerne om Mellemøsten lige så betydningsfulde.

I NATO, hvortil regeringen ikke ser noget sikkerhedspolitisk alternativ, vil regeringen arbejde for det standpunkt, at flersidede forhandlinger om europæisk sikkerhed og samarbejde samt gensidigt afbalancerede styrkereduktioner bør søges indledt, så snart forudsætningerne er til stede.

Regeringen vil fortsætte bestræbelserne for at medvirke til sådanne forudsætninger også gennem forbindelser med de østeuropæiske lande.

Samtidig vil regeringen deltage i de udenrigspolitiske konsultationer, som er indledt mellem de seks fællesmarkedslande og de fire ansøgerlande.

Det er regeringens hensigt at genfremsætte det af socialdemokratiet i sidste samling fremsatte forslag til en forsvarsreform med eventuelle ændringer som følge af den hidtidige behandling.

Danmark vil søge de af FN opstillede mål for udviklingsbistanden opfyldt så tidligt som muligt. Adskilt fra den almindelige udviklingsbistand vil regeringen gennem internationale organisationer og gennem friheds-